

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/8443,12-kwietnia-br-zmarl-we-Wroclawiu-Wielki-Przyjaciel-Instytutu-Pamieci-Narodowej-.html>
23.04.2024, 17:58

12 kwietnia br. zmarł we Wrocławiu Wielki Przyjaciel Instytutu Pamięci Narodowej - płk dr Jerzy Woźniak

*A jeśli komu droga otwarta do nieba,
Tym, co służą ojczyźnie.*

Z wielkim smutkiem przyjęliśmy wiadomość,
że w wieku 89. lat odszedł na wieczną służbę

śp.
płk dr Jerzy Woźniak

ps. „Jacek”

żołnierz ZWZ-AK i II Korpusu Polskiego we Włoszech,
emisariusz londyńskiej delegatury WiN,
szef Działu Specjalnego IV Zarządu Głównego WiN,
w 1947 roku skazany na karę śmierci, zamienioną na dożywocie,
następnie do 1956 roku więziony przez reżym komunistyczny.
W latach 1997-2001 Zastępca Kierownika, a w 2001 roku
Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.
Wieloletni Przewodniczący Rady do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych,
członek Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa,
Honorowy Prezes Rady Naczelnej Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej.
Członek Kapituły Nagrody „Kustosz Pamięci Narodowej”.
Uchonorowany Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski,
dwukrotnie Krzyżem Walecznych oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami.
Jego życie było wierną służbą Niepodległej Rzeczypospolitej!

dr Łukasz Kamiński
Prezes Instytutu Pamięci Narodowej
pracownicy
Instytutu Pamięci Narodowej

Rada
Instytutu Pamięci Narodowej
Kapituła Nagrody
„Kustosz Pamięci Narodowej”

Uroczystości pogrzebowe odbędą się w piątek, 20 kwietnia. Rozpocznie je o godz. 11.00 msza święta w kościele garnizonowym pw. św. Elżbiety (przy rynku, ul. św. Elżbiety 1/2). Na godzinę 13.00 zaplanowano pożegnanie na wrocławskim Cmentarzu Osobowickim.

Płk dr Jerzy Woźniak ps. „Jacek” urodził się 8 listopada 1923 r. w Krakowie. Związany od dzieciństwa z rzeszowszczyzną, mieszkał z rodzicami w Błażowej k/Rzeszowa. Rozpoczął w Gimnazjum Ogólnokształcącym im. S. Konarskiego w Rzeszowie naukę kontynuował potem na tajnych kompletach, aż do matury w 1942 r. W 1941 r. jako osiemnastoletni chłopak wstąpił do ZWZ-AK, służąc w placówce w Błażowej. W 1943 r. był słuchaczem podchorążówki, zorganizowanej przez obwód AK Rzeszów, którą ukończył w 1944 r. W czasie akcji „Burza” walczył w partyzantce oraz osłaniał działającą aż do końca wojny radiostację, utrzymującą łączność z Włochami i Afryką.

Po wojnie poszukiwany przez NWKD i UB musiał ukrywać się. Podjął działalność w poakowskich organizacjach: NIE, w Zrzeszeniu Wolność i Niezawisłość oraz w Delegaturze Sił Zbrojnych na Kraj. We wrześniu 1945 r. otrzymał rozkaz „przetarcia” szlaku przerzutowego przez Czechosłowację na Zachód. Przedostał się do Austrii i zadanie wykonał: jego szlakiem pomyślnie przeszło ok. 300 osób.

Jesienią 1945 r., po pomyślnym wykonaniu powierzonego zadania rozpoczął w Innsbrucku studia medyczne, które przerwał po roku, by wiosną 1946 r., we Włoszech wstąpić do 2 Korpusu Polskiego gen. Władysława Andersa. Przeniesiony do Londynu, do Delegatury Zagranicznej WiN pełnił służbę jako adiutant i sekretarz płk Maciołka („Żuraw”). W maju 1947 r. wraca potajemnie do Kraju, gdzie obejmuje funkcję oficera do zleceń specjalnych i szefa Działu Specjalnego IV Zarządu Głównego WiN.

Niespełna siedmiomiesięczną działalność konspiracyjną przerywa, w dniu 9 grudnia 1947 r., aresztowanie. Po trudnym śledztwie skazany na karę śmierci, którą w styczniu 1949 r. zamieniono na dożywotnie więzienie. Spędził ogółem 9 lat w: więzieniu mokotowskim (X

pawilon), w Rawiczu i we Wronkach. Wyszedł na warunkowe zwolnienie w dniu 16 listopada 1956 r.

Po wyjściu na wolność ponownie podjął studia medyczne. Dyplom uzyskał w 1961 r. Pracował we Wrocławiu jako specjalista chorób płuc i medycyny społecznej - w przemysłowej służbie zdrowia. Był lekarzem ogromnie cenionym, znanym ze swej głębokiej wiedzy i serdecznego stosunku do chorych.

W 1997 r. powołany przez premiera Jerzego Buzka na funkcję zastępcy Kierownika, a później Kierownika Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, otrzymał tytuł sekretarza stanu. Wieloletni Prezes Okręgu Dolnośląskiego ŚZŻAK oraz Prezes Stowarzyszenia WiN - obecnie jest prezesem honorowym obu tych stowarzyszeń. Członek Rady Pamięci Walk i Męczeństwa. Członek Kapituły nagrody „Kustosz Pamięci Narodowej”. Prezes Rady Naczelnej ŚZŻAK i Prezes Rady przy Kierowniku Urzędu ds. KIOR.

Odnaczony: Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, a także odznaczeniami wojennymi: dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Krzyżem Armii Krajowej i innymi.

Zdjęcie: ŚZŻAK Wrocław